

Inspiration for this Poem

ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੀ ਮਾਂ ਬੋਲੀ ਪੰਜਾਬੀ ਨਾਲ ਬੇਹੱਦ ਪਿਆਰ ਹੈ। ਵੈਨਕੂਵਰ ਦੇ ਖਾਲਸਾ ਐਲੀਮੈਂਟਰੀ ਸਕੂਲ ਵਿਚ ਪੰਜਾਬੀ ਪੜ੍ਹਾਉਣ ਦਾ ਸੁਭਾਗ ਵੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਇਆ। ਹੁਣ ਵੀ ਹਰ ਐਤਵਾਰ ਗੁਰਦੁਆਰੇ ਵਿਖੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਪੰਜਾਬੀ ਪੜ੍ਹਾ ਕੇ ਖੁਸ਼ੀ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੀ ਹਾਂ। ਪੰਜਾਬੀ ਸਾਹਿਤ ਕਵਿਤਾਵਾਂ, ਕਹਾਣੀਆਂ ਅਤੇ ਨਾਵਲ ਬੜੇ ਸ਼ੌਕ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਦੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹਾਂ। ਕਦੀ ਕਦੀ ਧਾਰਮਿਕ ਕਵਿਤਾ ਲਿਖ ਕੇ ਗੁਰਦੁਆਰਿਆਂ ਵਿਚ ਪੜ੍ਹਣ ਦਾ ਮੌਕਾ ਵੀ ਮਿਲਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਇਕ ਪਰਮਾਣਤ ਯੋਗਾ ਅਧਿਆਪਕ ਵੀ ਹਾਂ। ਇਹ ਸਿੱਖਿਆ ਮੈਂ ਲੈਂਗਾਰਾ ਕਾਲਜ ਤੋਂ ਹਾਸਲ ਕੀਤੀ ਹੈ।

ਢਾਹਾਂ ਇਨਾਮ ਨਾਲ ਮੇਰੀਆਂ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਅਤੇ ਸੇਵਾਵਾਂ ਜੁੜੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਹਨ। ਨਵੰਬਰ, ੨੦੧੩ ਵਿਚ ਅਸੀਂ ਢਾਹਾਂ ਇਨਾਮ ਦਾ ਐਲਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਲਹੌਰ ਗਏ ਸੀ। ਉੱਥੋਂ ਇਸ ਕਿਸਮ ਦੀ ਕਵਿਤਾ ਲਿਖਣ ਲਈ ਮੁਢਲੀ ਪ੍ਰੇਰਨਾ ਮੈਨੂੰ ਲਹੌਰੀਆਂ ਵਲੋਂ ਸਾਡੇ ਲਈ ਪਿਆਰ, ਸਤਿਕਾਰ ਤੇ ਮਾਣ ਵਿਚੋਂ ਮਿਲੀ। ਆਉਂਦੇ ਸਿਆਲ ਪਤਾ ਲੱਗਿਆ ਕਿ ਲਹੌਰ ਦੇ ਲੋਕ ਠੰਡੀਆਂ ਤੇ ਖੁਸ਼ਕ ਹਵਾਵਾਂ ਤੋਂ ਪੀੜਤ ਹਨ। ਇਕ ਦਿਨ ਸੈਰ ਕਰਨ ਵੇਲੇ ਗਰਮੀ ਨਾਲ ਮੇਰੀਆਂ ਤਪ ਰਹੀਆਂ ਗਲ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਜਦੋਂ ਵੈਨਕੂਵਰ ਦੀ ਸਮੁੰਦਰੀ ਹਵਾ ਨੇ ਛੋਹਿਆ ਤੇ ਇਕ ਅਨੋਖਾ ਜਿਹਾ ਸਕੂਨ ਮਿਲਿਆ। ਉਸੇ ਵੇਲੇ ਮੇਰਾ ਦਿਲ ਵੈਨਕੂਵਰ ਦੀ ਸੀਤਲ ਹਵਾ ਨੂੰ ਲਹੌਰ ਦੀ ਖੁਸ਼ਕ ਹਵਾ ਨਾਲ ਸਾਂਝ ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਲਈ ਪੁਕਾਰ ਉੱਠਿਆ।